

Verbalna seciranja vizualne konstrukcije kulture

U organizaciji Hrvatskog društva pisaca, časopisa *Tvrđa* i Centra za vizualne studije, u Zagrebu je 26. i 27. listopada 2007. godine održan međunarodni simpozij *Vizualna konstrukcija kulture*.

Na skupu su izlagali autori iz Australije, SAD-a, Italije, Slovenije i Hrvatske: Žarko Paić, Nadežda Čačinović, Milan Galović, Kruno Martinac, Aleksandar Mijatović, Izar Lunaček, Srećko Horvat, Keith Moxey, Sanja Briški-Uzelac, Sead Alić, Marco Senaldi, Claudio Štefančić, Antonio Santangelo i Krešimir Purgar.

Strateški usmjeren prema osvajanju prostora za utemeljenje interdisciplinarnog znanstvenog kolegija (vizualne kulture) odnosno utemeljenja vizualnih studija – projekt se programski najavio stavovima W. J. T. Mitchella, posebno njegovim stavom o potrebi nove paradigme u vrijeme novih načina generiranja slike, njenog oslobađanja, te izrastanja slike u medij »autoreferencijalnog označavanja«.

Žarko Paić je u svom izlaganju, kao i u diskusijama nakon izlaganja drugih autora, sabirao različite dimenzije horizonta otvaranja slike kao problema teorijskog promišljanja novog fenomena nove zbilje. Pozivajući se ponajviše na Hombacha, Michella i Grava, Paić je iz različitih aspekata zahvaćao i promišljao 'operativne' mogućnosti *Iconic turn*-a.

Nadežda Čačinović podastrla je lepezu suvremenih stavova o odnosu slikovnog, odnosno vidljivog i – spoznaje. Premda se najavom htjela ograničiti na radove Barbare Marie Stafford, Martina Kempa, Hansa Beltinga, Friedricha Kitlera – izlaganje se razvilo do preglednog i vrlo informativnog rezimea pristupa mnogih autora, znanstvenih disciplina, interdisciplinarnih pristupa i orijentacija.

Milan Galović je u svom iscrpnom, asocijativnom ustrojenom izlaganju, među ostalim podsjetio i na Heideggerovo *doba slike svijeta* kao ranu najavu pokušaja ukazivanja na značenje obrata prema slici. Dio izlaganja posvetio je i određenju tehnike, odnosa tehnike i umjetnosti s namjerom da se kroz *slikovni obrat* i *okret slici* potakne razmišljanje o sveobuhvatnijem – tehničkom obratu.

Kruno Martinac prezentirao je model »sistemsko-funkcionalne semantike u interpretiranju slike«. Aleksandar Mijatović iscrpno je analizirao ikonoklastički naboj u radovima Karla Marxa, te povlačio konzekvence koje bi to mišljenje moglo imati kada se stavi uz bok pokušaju razumijevanja vizualne kulture. Igor Lunaček upozorio je na alternativnu viziju slikarskog, onog koje je živjelo uz tradiciju lingvističke paradigme (uglavnom kroz karnevalske svečanosti, kako ih je opisao M. M. Bakhtin).

Srećko Horvat pozabavio se medijskim (zlo)rabljenjima (slika) holokausta. Uz vizualno interesantan prikaz dokumenata (fotografija i isječaka iz filmova), Horvat je posebno problematizirao fenomen *amerikaniziranja holokausta*.

Keith Moxey kretao se u krugu pitanja veza njih uz vizualne studije i ikonički obrat. Referirao je i pojedine stavove Michella, Boehma, Bradekampa, Elkinsa, Mirzoeffa i drugih autora. U osnovi je dakle bilo problematiziranje samog pristupa slici. Iz odluke o načinu pristupa proizlazili su manje ili više prihvatljivi koncepti odnosa prema vizualnom.

Sanja Briski Uzelac propitivala je krah modernističke utopije umjetnosti u vezi s popularnom i masovnom kulturom, te značenje medijskog proširenja polja vizualnosti. Sead Alić je promišljao temelje napredovanja vizualnog od renesanse do naših dana među ostalim i sučeljavanjem slika i teksta. Analizirao se utjecaj perspektive na oblikovanje vizualnih činjenica.

Uz zanimljive video isječke o odnosu suvremene umjetnosti i televizije, govorio je Marko Senaldi. Klaudio Štefančić analizirao je korisničko sučelje kao prostor kulturne diferencijacije.

Ovo dvodnevno druženje uz razgovor o bitnoj temi suvremenog nam svijeta, svakako treba pozdraviti. Organizatorima treba poželjeti da sljedeći ovakav skup bude i vizualniji (multimedijски atraktivniji) i – veći. Nešto više discipline u voditeljskom ograničavanju poatkad iscrpljujućeg izlaganja (kretanjem u krug) pojedinih autora – dobro bi došlo.

Sead Alić